

1. PARKA (1) *sb f*

I pl parkami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „2. para”; dwójka, tu o bliźniętach:

W funkcji przysłówka: »parkami« = po dwóch:

*~ W porównaniu: PEwnie ci Woroniczy nam fie tu rospłodzą/ Bo fie wśzytko parkámi by gołębie
rodzą. PaprPan Z. ~*

ZCh